

ת"פ 58521/12/13 - מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא נגד תאיר אלעלי

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 58521-12-13 מדינת ישראל נ' אלעלי(עציר)
בפני כב' השופט אביב שרון

בעניין: מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא
ע"י ב"כ עו"ד טל בן-יוסף
נגד
תאיר אלעלי
ע"י ב"כ עו"ד איהאב עבדלחי
המאשימה
הנאשם

הכרעת דין

כתב האישום וגדר המחלוקת

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות כדלקמן:

א. כניסה לישראל שלא כחוק - בניגוד לסעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952.

ב. נהיגת רכב ללא רשיון נהיגה - בניגוד לסעיף 2 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961.

ג. חוסר פוליסה - בניגוד לסעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תשל"ל-1970.

ד. פריצה לרכב בכוונה לגנוב - בניגוד לסעיף 413ו. סיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

ה. גניבת רכב - בניגוד לסעיף 413ב. לחוק העונשין.

ו. היזק לרכוש במזיד - בניגוד לסעיף 452 לחוק העונשין.

ז. החזקת כלי פריצה - בניגוד לסעיף 413ז. לחוק העונשין.

2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 25.12.13, סמוך לשעה 00:10, החנה ניסן יעקבי (להלן: "המתלונן") את הרכב שבחזקתו, מסוג פיג'ו, מ.ר. 85-403-78 (להלן: "הרכב") ברח' מצדה 3 בכפר-סבא.

באותו היום, בין השעות 06:40-00:10, התפרץ הנאשם אל הרכב, בכוונה לבצע גניבה או פשע ושבר את מתנע הרכב.

הנאשם נטל את הרכב ללא רשות המתלונן, ונסע עימו לכיוון טייבה, תוך שהוא מתכוון לגנובו.

במחלף אייל, נעצר הנאשם על ידי שוטרים, כשהוא נוהג ברכב, וכשהוא מחזיק כלי פריצה (מפתח צינורות, מברג ו"קאטר").

הנאשם שהה בישראל שלא כדין ונהג ברכב ללא רשיון נהיגה וללא פוליסת ביטוח.

3. בישיבת המענה לכתב האישום מיום 19.3.14 (וכן, בסיכומיו, עמ' 33, ש' 26) הודה הסנגור בשם הנאשם בעבירות של **שהייה שלא כדין בישראל, נהיגה ללא רשיון נהיגה ונהיגה ללא פוליסת ביטוח.**

הסנגור טען שהנאשם לא התפרץ לרכב ולא גנב אותו. לדבריו, "**הנאשם התבקש על ידי אחר בשם ענאן לבוא כדי לנהוג ברכב שמאחר יותר התברר שהוא גנוב. הנאשם לא ידע שהרכב גנוב. הנאשם ישב ברכב האחר ליד מושב הנהג, והוא המשיך לשבת ברכב האחר, בזמן שענאן התעסק עם הרכב הגנוב ואז הוא התבקש על ידי ענאן לנהוג ברכב שהתברר שהוא גנוב**" (עמ' 3).

4. מכאן, אלה השאלות הטעונות הכרעה בתיק זה:

- האם הנאשם התפרץ לרכב וגנב אותו?
- האם הוכח דבר קיומו של ענאן, ואם כן - האם התנהלותו של הנאשם, כפי גירסתו-הוא, ובנסיבות שהוכחו בפני בית המשפט במהלך שמיעת הראיות, לא מצביעה על מעורבותו של הנאשם בביצוע העבירות כ"מבצע בצוותא", לכל הפחות?
- האם הנאשם החזיק כלי פריצה?

ראיות התביעה

5. הוגש בהסכמה **7/ת**, מסמך שנערך על ידי אבי מדעי, קב"ט חברת איתוראן, ממנו עולה כי ביום 9.12.13 הותקנה ברכב מערכת איתוראן פעילה, המשדרת התראה בעת ניתוק מחשב הרכב או חבלה במערכת איתוראן. ביום 25.12.13 בשעה 06:05 התקבלה התראה מן הרכב כתוצאה מניתוק מחשב הרכב, בהיותו ברח' מצדה בכפר-סבא. כוח של חברת איתוראן הוקפץ למקום חניית הרכב אולם זה לא אותר. במקביל, הועבר דיווח למשטרת ישראל, במטרה לבצע חסימות בצירי תנועה אפשריים של הרכב. בשעה 06:16 אותר הרכב במחלף אייל, מועד בו נעצר הרכב על ידי המשטרה.

בבדיקת הרכב נמצא כי מחשב הרכב הוחלף, והפלסטיקה שמתחת להגה ומתג ההנעה שבורים.

6. הוגשו בהסכמה תמונות כלי הפריצה **ת/4** - מפתח צינורות, מברג ומכפתיים ("פלייר") - אשר נתפסו ברכב בעת מעצרו של הנאשם.

7. הוגש בהסכמה **ת/11** - חוות דעת מז"פ, לפיה המברג יכול לשמש, בין היתר, לפתיחתן האלימה של דלתות, מבנים וכלי רכב, וכן לשבירתם של מנעולי תליה המותקנים בפתחי מבנים; המכפתיים יכולים לשמש, בין היתר, לחיתוכן של גדרות תייל, רשתות או מוליכים חשמליים; מפתח הצינורות יכול לשמש בעיקר לשבירתם של מנגנוני התנעה (סוויץ') בכלי רכב וכן לשבירתם של מנעולי צילינדר המותקנים בדלתות מבנים.

8. הוגשו בהסכמה הודעות המתלונן, ניסן יעקבי - **ת/8 ו-ת/9** - מהן עולה כי המתלונן החנה את הרכב ביום 25.12.13 בשעה 00:10 מול הכניסה לבית מגוריו ברח' מצדה 3 כפר סבא. בשעה 06:40 ירד אל הרכב וגילה שהוא לא נמצא. לא הבחין בשברי זכוכית במקום. לרכב אמצעי מיגון מסוג "קודן". לא היה ברשותו מפתח נוסף. לא שמע רעש מכיוון חניית הרכב. אין ברחוב מצלמות אבטחה. לא ראה אנשים חשודים בסביבות הרכב.

מחזיק ברכב כלי עבודה מכאניים ובהם מגרפות, מקלטרים, מזמרות, ארגז כלים ובו מפתח צינורות, מפתח שבדי, מברגים אחד או שניים, מסור, מקלות וולף, מזמרת גבהים חדשה בניילון. כשבועיים וחצי לפני המקרה, נגנב לו רכב אחר (**ת/8**).

9. במסגרת **ת/9 הוצגו למתלונן שלושת הכלים שנתפסו ברכב (מברג, מכפתיים (פלייר) ומפתח צינורות) - המתלונן לא זיהה את הכלים וטען שאינם שלו**. המתלונן לא מכיר את שם הנאשם ולא זיהה אותו בתמונה שהוצגה לו.

10. הוגשו בהסכמה תמונות הרכב וביניהן, תמונה המנציחה את השברים שבפלסטיקה שמתחת להגה ואת מתג ההתנעה השבור ברכב - **ת/3**.

11. **ע"ת מס' 1** הוא איתי יעקבי, מפקד כיתה בבסיס מג"ב באייל. מדו"ח הפעולה שערך (**ת/1**) עולה כי ביום הארוע, בשעה 06:10, היה במשמרת שגריתית והתקבל דיווח כי הרכב הגנוב נוסע מכיוון קבר בנימין לכיוון מחלף אייל. בצומת, זיהה את הרכב על פי התאור שנמסר ותיקל אותו בכך שחסם דרכו באמצעות ניידת משטרתית. הבחין בנאשם אשר לובש קפוצ'ון יושב בתא הנהג. רץ לתא הנהג, פתח את דלת הרכב, תפס את ידו השמאלית של הנאשם וקיפל לאחור, תוך שהוא מזדהה כשוטר. חברו, השוטר ברנס, שם לנאשם אזיקים והודיע לו כי הוא עצור בחשד לשביל"ר. ברכב הגנוב נתפסו כלי הפריצה המפורטים ב-**ת/3 ו-ת/4**.

ברכב הסוויץ' היה שבור והיו בו סימנים של שימוש בלא רשות, כגון חוטים גלויים ופלסטיקה שבורה. הנאשם נתפס כאשר כפפות על ידיו.

לנאשם לא היתה תעודת זהות והוא מסר כי שם אמו לולו ושם אביו חאלד.

הנאשם נלקח לתחנת טייבה לצורך זיהוי במורפוטאץ', מפני שלא היתה אפשרות לזהותו בתחנת כפר סבא. הנאשם לא זוהה במורפוטאץ' והוחזר לתחנת כפר סבא להמשך טיפול החוקר בני נחמן.

בחקירה הנגדית, מסר העד כי רכב הנאשם הגיע ממולם ואז נכנסו לצומת וחסמו אותו (עמ' 5); העד מסר כי שאל את הנאשם לפרטיו וזה מסר לו גילו ושם אביו ואמו, כמו כן, הבהיר כי ברגע שפתחו את דלת הרכב ישר ראו שהוא פרוץ, הסוויץ' לא היה במקום (עמ' 6); לגבי המורפוטאץ', הסביר כי זהו מכשיר שנותן זיהוי על פי טביעת אצבע, במידה והאדם קיים במאגר טביעות האצבע. המכשיר לא זיהה את הנאשם והסיק כי טביעת האצבע של הנאשם לא נמצאת במאגר במערכת (עמ' 7).

12. **ע"ת מס' 2**, פנחס ברנס, לוחם מג"ב, השתתף במעצר הנאשם וערך דו"ח פעולה (ת/5) ודו"ח מעצר (ת/6). מדו"ח הפעולה (ת/5) עולה כי בעת המשמרת דווח על רכב גנוב שנוסע מקבר בנימין לצומת אייל. בוצעה חסימה כלפי הרכב כשזה הגיע לצומת. העד ניגש לתא הנוסע, קיפל את ידו הימנית של הנאשם לאחור ואזק אותו. **הנאשם לבש קפוצ'ון שחור וג'ינס כחול כהה. בעת המעצר הנאשם עטה כפפות שחורות על ידיו. מתחת להגה, הסוויץ' של המפתחות היה מפורק ופרוץ.** ברכב נתפסו כלי הפריצה הנ"ל. הנאשם הובל להמשך טיפול בתחנת כפר סבא. עוד צויין, כי פרטיו של העצור יושלמו לאחר בדיקת מורפוטאץ'.

בדו"ח המעצר (ת/6), נרשמה תגובת הנאשם: **"אין לי מה להגיד"**.

בחקירה הראשית, השיב העד כי את פרטי הנאשם קיבל בתחנת המשטרה, שכן היו צריכים לברר את זה. לא זוכר ממי קיבל את הפרטים, רוב הסיכויים שמהשוטר איתי יעקבי (עמ' 8).

בחקירה הנגדית אמר העד כי אינו זוכר היכן נתפסו כלי הפריצה ואינו יודע שברכב היו עוד כלים השייכים למתלונן (עמ' 8); הבהיר כי לקחו את הנאשם לתחנת כפר סבא ולתחנת טייבה לצורך זיהוי, כי הוא לא הזדהה; את הדו"חות כתב בתחנת כפר סבא (עמ' 9); לא זוכר מי ערך לנאשם את בדיקת המורפוטאץ'.

בחקירה החוזרת, הסביר כי היתה בעיה עם זיהוי הנאשם בתחנת כפר סבא, הוא לא הזדהה. העד לא זכר אם יש מורפוטאץ' בכפר סבא ולא זכר מי הנחה לבצע הבדיקה (עמ' 10).

13. **ע"ת מס' 3**, יגאל חסדאי, ראש צח"מ שרון, ערך מזכר מיום 25.12.13 (ת/12), ממנו עולה כי הבחין בנאשם כשהוא עצור ומלווה בידי שוטרי מג"ב. שאל את השוטרים מדוע הוא עצור ואלה השיבו כי בחשד גניבת רכב מכפר-סבא. פנה לעצור בשפה הערבית ושאל מהיכן הוא. העצור השיב **"מטול כארם"**. שאל לשמו וזה השיב: **"מואמן אל אהלי"**. שאל בן כמה הוא, והעצור השיב **"בן 19"**. שאל אותו "מה קרה" והעצור השיב כי **בחור בשם ענאן מטייבה פגש בו בטייבה. משם לקח אותו לכפר-סבא ברכב מזדה שברשותו. ענאן עצר ליד הרכב שבו נתפס וביקש ממנו להעביר אותו בעבור 500 ₪.**

לשאלה מי עשה את הנזק ברכב, השיב העצור כי **ענאן עשה את זה**. לשאלה כיצד הוא יודע, השיב כי **הוא ראה את ענאן עושה את זה**. העצור נשאל אם זו פעם ראשונה שעושה את זה והשיב בחיוב.

בחקירה הראשית הבהיר העד כי הוא בוגר 5 יחידות בשפה הערבית וכי הוא דובר ערבית (עמ' 11).

בחקירה הנגדית, השיב העד כי במקרה ראה את הנאשם כשעבר ליד החדר בשעות הבוקר. הנאשם נראה קצת עצוב. ניגש אליו, שאל לשלומו, הוא השיב, והעד המשיך בדרכו. העד עמד על כך שהנאשם הזדהה בפניו כמואמן אלאהלי (עמ' 11-12).

14. **ע"ת מס' 4** הינו בני נחמן, ראש צוות כללי בעבירות רכוש בתחנת כפר-סבא, אשר בין היתר גבה את הודעת הנאשם (ת/15). העד ערך את המזכר ת/13 ממנו עולה כי הנאשם הובא לחדרו של העד לצורך חקירתו. הנאשם הזדהה בפני העד כמואמן אלעלי בן 19. אותרו במערכת הפרטים שמסר החשוד, מהם עלה כי מואמן הינו בן 17 וכי תאיר אלעלי (הוא הנאשם) המופיע אף הוא במערכת הינו כבן 25. חרף דברי הנאשם, הרי שנחקר כתאיר אלעלי. לאחר חקירת הנאשם, ומבירור נוסף שנערך מול שב"ס, עלה כי הנאשם שהה בבית סוהר רימונים בשנת 2007 וכי קיימת תמונתו במערכת. התמונה נשלחה לעד מגורמי שב"ס ואכן הוברר כי מדובר באותו אדם (ת/17). משהוצגה לנאשם תמונתו משב"ס, אישר הנאשם כי מואמן אלעלי הינו אחיו.

העד צילם את הנאשם והוגשו התמונות בהסכמה (ת/14), בהן מופיע הנאשם עם קפוצ'ון שחור, ג'ינס כחול וכפפות שחורות על ידיו.

בחקירה הנגדית השיב העד כי הוא זה המחליט על פעולות חקירה לביצוע. לענין שליחת כלי העבודה, כלי הפריצה והפלאפונים שנתפסו ברכב לבדיקת טביעות אצבע - הרי ששלח את המוצגים לבדיקה, אולם מז"פ מחליטים אם ניתן לקחת טביעות אצבע או לא (עמ' 14).

בשלב זה אישר ב"כ המאשימה, כי לא נלקחו מעתקי טביעות אצבע מהכלים שנתפסו ברכב (עמ' 14).

לענין בדיקת הנאשם במכשיר המורפוטאץ' - המכשיר בתחנת כפר-סבא אינו תקין ולכן, לקחו את הנאשם לתחנה הכי קרובה, היא תחנת טייבה (עמ' 15). לפעמים הטפסים הידניים עליהם מוטבעים החשודים לקויים, על כן המערכת אומרת כי החשוד לא מוכר, בעוד שבפועל טביעות האצבע שלו והפרטים שלו קיימים במערכת (עמ' 16).

15. **ע"ת מס' 5**, אמנון גדעוני, חוקר בתחנת כפר-סבא, גבה את הודעתו השניה של הנאשם (ת/18) וזו הוגשה בהסכמה.

16. בהודעה ת/15 הכחיש הנאשם כי גנב את הרכב. סיפר כי מישהו בשם ענאן נתן לו את הרכב, אמר לו לשים את הרכב בטייבה ליד הבית שלו, ואמר שיתן לו 500 ₪ (עמ' 1). את שם משפחתו של ענאן לא ידע, אולם סיפר שהכינוי שלו הוא "מסקו" (עמ' 2). לדבריו, **ענאן אסף אותו מטייבה והביא אותו**

למקום של הרכב, "הבחור הניע את הרכב ואני נהגתי ברכב". הנאשם לא ראה איך הניע את הרכב. כשנכנס לרכב לא שם לב אם הכל היה בסדר, התמקד בנהיגה. אין לו אישור כניסה לישראל ואין לו רשיון נהיגה. ענאן אמר לו שהרכב שלו. היה צריך את הנאשם "בגלל שהיה לו עוד רכב". פגש אותו בטייבה, במקום שיש בו עובדים. "הוא אמר לי שהוא צריך משהו לנקות בית. הגענו לשם ואז הוא אמר שהוא יתן לי 500 ₪ אם אני אנהג ברכב עד לטייבה". הנאשם לא הסתכל אם ברכב שנהג בו היה מפתח בסוויץ'. משנשאל הנאשם אם לא נראה לו מוזר שמישהו יבקש ממנו לקחת רכב חזרה לטייבה כשהנאשם תושב שטחים בלי אישורים ובלי רשיון נהיגה, השיב - "בשביל הכסף". לגירסתו, לא נראה לו מוזר שהאחר נכנס לרכב, התניע אותו ואז אמר לו לנהוג, "כי אני יודע רק לנהוג". לדברי הנאשם, לא ראה את הנזק לסוויץ' כי "אני יותר גבוה ולא ראיתי את זה" (עמ' 3). לשאלה של מי הכלים שהיו ברכב שבו נתפס, השיב "לא יודע". לשאלה מדוע היה עם כפפות על הידיים, השיב - "קר בבוקר".

17. בהודעה **18/ת** הלין הנאשם על כך שהשוטרים נתנו לו מכה בלחי בעת מעצרו וכי חרף העובדה שמסר להם ששמו הוא תאיר, הרי שלא האמינו לו, מכיוון שהמערכת לא זיהתה אותו.

הנאשם שב ומסר כי אותו ענאן אסף אותו מטייבה בסביבות השעה 05:00 וכי הנסיעה עד לרכב ארכה כרבע שעה (עמ' 2). **הנאשם טען שכלי הפריצה שנתפסו ברכב שייכים לענאן** (עמ' 2).

לטענתו, ענאן אמר לו שיש עבודת נקיון אתר, כשהגיעו לשם אמר לו "בוא נעביר את האוטו הזה לטייבה", הנאשם אמר לו שאין לו רשיון ואז ענאן הציע לו 500 ₪, "הוא פיתה אותי בכסף... הוא פתח את הרכב, הניע את הרכב ואחר כך אמר לי בוא". כלי הפריצה לא היו עם ענאן כשירד מהרכב. **כנראה שהכלים היו ברכב עצמו**. הוא הניע אותו רגיל, לא שבר, לא חיבל, "ראיתי שהוא הניע אותו רגיל". הנאשם טען שלא שם לב לנזקים שמתחת להגה כי פחד פן תתפוס אותו המשטרה נוהג ללא רשיון, ועל כן הסתכל קדימה. ענאן שיחרר את בלם היד ברכב והנאשם רק שילב הילוך ונסע (עמ' 3). הנאשם טען כי ענאן הציע לו 200 ₪ תמורת עבודת נקיון ומשהגיעו לרכב ביקש ממנו להסיעו והגדיל את התמורה ל-500 ₪ בגלל שאין לנאשם רשיון. **הנאשם עומת עם העובדה כי הזדהה בשם מואמן בפני העד יגאל חסדאי, אולם טען כי אינו זוכר בשל המכה שקיבל** (עמ' 4). הנאשם הכחיש כי מסר לעד חסדאי שענאן גרם את הנזק לרכב. **הנאשם טען שנכנס לישראל כ-3 ימים לפני שנעצר**, דרך אזור ירושלים והוסע לטייבה תמורת 250 ₪ (עמ' 5).

ראיות ההגנה - עדות הנאשם

18. **בחקירתו הראשית**, חזר הנאשם על הגירסה שמסר בהודעותיו. הוא סיפר שענאן ניגש אליו בטייבה ואמר לו "**שהאוטו של אחיו מקולקל, אני רוצה שתעזור לי כדי להגיע לטייבה**" (עמ' 19).

הנאשם אמר לענאן כי אין לו אישור שהייה ולא רשיון נהיגה וכי הוא עובד כל יום תמורת 150 ₪. בשלב זה, הציע ענאן לנאשם 500 ₪, והנאשם "הסתחרר מהכסף". ענאן ביקש מהנאשם לחכות באוטו, הוא אמר **שהאוטו מקולקל וכשיתייע אותו יקרא לנאשם**. משסימן לו ענאן להגיע, ירד מהמכונית של ענאן לרכב

השני. הנאשם ישב לצד ענאן ברכבו ונכנס לרכב הגנוב, **כשענאן נוסע לפניו** (עמ' 20). הנאשם סיפר שענאן ירד מרכבו והתרחק כדי 10 מטרים. היו אף 2 מכוניות שהפרידו ביניהם, לכן לא ראה אותו כל הזמן. הנאשם סיפר כי נסע מאחורי ענאן כל הדרך, **עד שהגיעו לרמזור בו עצר ענאן והנאשם עצר מאחוריו. משהתחלף האור לירוק, ענאן החל לנסוע והניידת חסמה את הנאשם** (עמ' 20). הנאשם סיפר כי הזדהה בשמו האמיתי בפני השוטרים ואף ידע כי על פי טביעת אצבע ניתן לזהות אדם במערכת. לדבריו, היות והמערכת לא זיהתה אותו סברו השוטרים כי שיקר להם בנוגע לזהותו. או אז, הידקו השוטרים את האזיקים על ידיו וצעקו עליו כי הוא משקר לגבי זהותו. לדבריו, **אחד השוטרים נתן לו מכה על לחי שמאל באמצעות האקדח** (עמ' 21). הנאשם סיפר כי המתורגמנית אמרה לו שהיא מוכנה לבוא ולהעיד לטובתו בנקודה זו. הנאשם הוסיף שלא ראה מה ענאן עשה בתוך הרכב הגנוב, אלא ענאן הביא לו את הרכב, אמר לו שהרכב מקולקל, שלא יוכל להניע את הרכב, ושענאן יניע את הרכב עבור הנאשם. הנאשם מסר כי לא הבחין בכך שהפלסטיקים והמתנע שבורים מתחת להגה. לדבריו, כל הדרך עד לכפר-סבא לא שוחח עם ענאן, כי הוא הפעיל רדיו.

הנאשם טען כי נכנס לישראל "משהו בערך כמו שבועיים לפני" שראה את ענאן (עמ' 22).

19. **בחקירה הנגדית**, אישר הנאשם כי הוא יודע לנהוג, על אף שאינו אוחד ברשיון נהיגה (עמ' 22). לדבריו, **רק כשהגיעו לרכב הגנוב אמר לו ענאן שהוא רוצה עזרה בהעברת הרכב לטייבה**.

משהקשה התובע על הנאשם בנוגע לנסיבות המחשדות האופפות את הארוע אותו מתאר, השיב הנאשם:

"ש. תסכים איתי שהרגשת משהו לא בסדר.

ת. הוא הציע לי 500 ₪.

ש. אבל זה אחרי שאמרת לו שאתה לא רוצה והרגשת שמשהו לא בסדר בכל הסיפור הזה.

ת. כן" (עמ' 23).

הנאשם עומת עם העובדה שלא סיפר בחקירותיו במשטרה על כך שענאן טען בפניו כי מדובר ברכב של אחיו, ולא ידע להשיב על כך (עמ' 23, ש' 12). הנאשם מצא להוסיף כי ענאן אמר לו **"שאחיו קצת עייף, צריכים לתקן את האוטו"** (עמ' 23, ש' 9).

גם לשאלה אם לא נראה לו מוזר שענאן לא מזמין גרר לרכב, אם הרכב מקולקל, השיב הנאשם תשובה לא הגיונית - "אולי עולה לו יותר כסף", ולאחר מכן, מצא להוסיף פרט נוסף - "ככה הוא (ענאן) אמר לי" (עמ' 23). לשאלה מדוע היה צריך לנסוע עם כפפות, השיב כי אלה כפפות של העבודה והיה קר. הנאשם הכחיש כי עטה כפפות על ידיו על מנת שלא יימצאו טביעות אצבעותיו ברכב הגנוב (עמ' 24). לגבי השברים בפלסטיק שמתחת להגה ובמתנע הרכב, שב הנאשם והכחיש כי ראה זאת (עמ' 24).

משעומת הנאשם עם הסתירה שבין הודעתו בה מסר כי נכנס לישראל שלושה ימים לפני שנעצר בעוד שבחקירה הראשית טען ששהה בישראל במשך כשבועיים, הרי שלא ידע ליישבה (עמ' 24, ש' 20).

עוד עלה מהחקירה הנגדית כי הנאשם לא הגיש תלונה למח"ש בגין האלימות, לכאורה, שהופנתה כלפיו מצד השוטרים (עמ' 24, ש' 25).

משעומת עם דבריו בהודעתו (ת/18, ש' 40), לפיהם ראה את ענאן פותח את הרכב רגיל, לא שבר ולא חיבל, אישר הנאשם - **"כשהיו בינינו שתי המכוניות לא ראיתי. כשהוא אמר לי בוא הלכתי אליו, הוא פתח את האוטו, לא שבר ולא חיבל... הוא פתח את האוטו והתניע. ש. עכשיו כן ראית אותו מתניע? ת. כן"** (עמ' 25, ש' 14); אולם לאחר מכן, נסוג - **"אני ירדתי מהאוטו, הוא פתח את הדלת של האוטו כלפי, אני עמדתי והוא התניע. איך הוא התניע אני לא יודע"** (עמ' 25, ש' 25).

התובע היפנה את הנאשם לתגובתו בעת המעצר **"אין לי מה להגיד" (ת/6)** ושאל מדוע לא אמר לשוטרים כי ברכב שזה עתה נוסע לפניו יושב אדם (ענאן) שביקש ממנו לסייע לו בהעברת הרכב לטייבה. הנאשם השיב: **"אמרתי להם זה הוא בעל האוטו"** (עמ' 26, ש' 28), אך מיד לאחר מכן תיקן ואמר כי כשנעצר הופל ארצה ונאזק ועל כן, שתק. לאחר מכן, מצא להוסיף כי הוא "לא מבין הרבה עברית" (עמ' 26, ש' 30).

סיכומי הצדדים

20. ב"כ המאשימה ביקש להרשיע הנאשם בכל המיוחס לו.

לדבריו, הנאשם נעצר כ-11 דקות לאחר שהתקבלה התראה על גניבת הרכב; הנאשם הוא זה שנהג ברכב; הנאשם נהג כשעל ידיו כפפות שחורות; מצבו של הרכב, כפי שתועד בתמונות, היה כזה שלא מותר מקום לספק כי הוא נפרץ בצורה אלימה ונגנב; גירסתו של הנאשם לפיה לא שם לב לנזקים שברכב אינה סבירה ושקרית; הנאשם נתפס בשקרים מהותיים בהשוואת הודעותיו זו לזו ולעדויות בבית המשפט; בהתאם ל"חזקה התכופה" שלא ניתן לה הסבר סביר מפי הנאשם, יש להרשיע את הנאשם במיוחס לו.

21. ב"כ הנאשם ביקש לזכות את הנאשם מן הספק, למעט מן העבירות של שהייה שלא כדין בישראל, נהיגה ללא רשיון נהיגה ונהיגה ללא ביטוח (עמ' 33, ש' 26).

לדבריו, לא הוכח שכלי הפריצה נתפסו ברכב לצד הנאשם; אין הוכחה כי כלי הפריצה הם לא כלים השייכים למתלונן; לא נלקחו מעתקי טביעות אצבע מהכלים; עולה תמיהה כיצד השוטרים ידעו את זהותו האמיתית של הנאשם, אם זה הזדהה כאחר; לטענת הנאשם, השוטרים הידקו לו את האזיקים ונתנו לו מכה בפנים; לא נלקחו מעתקי טביעות אצבע מאזור הסוויץ', פעולת חקירה שהיתה מסייעת להגיע לאותו ענאן.

הסנגור הודה שמתקיימת בענייננו ה"חזקה התכופה", אולם טען כי הסבריו של הנאשם מספיקים על מנת לסתור אותה; הנאשם לא מבין את השפה העברית ועל כן, לא אמר לשוטרים מיד עם מעצרו כי ענאן נוסע ברכב שלפניו.

דין והכרעה

22. לאחר שהתרשמתי מעדויות עדי התביעה ומעדויות של הנאשם, ולאחר שעיינתי במוצגים, אני קובע כי

התביעה הוכיחה את אשמתו של הנאשם בכל המיוחס לו בכתב האישום, מעבר לכל ספק סביר.

23. עדי התביעה הותירו בי רושם אמין, דבריהם נתמכו בדו"חות הפעולה ובמזכרים שערכו, ולא היה בחקירה הנגדית כדי לקעקע דבריהם או להטיל בהם ספק. זאת בניגוד לגירסתו של הנאשם ולעדויות בפניו, אשר היו רוויות סתירות ופירויות, והותירו בי רושם שלילי ובלתי אמין. הכל כמפורט להלן:

א. הנאשם נעצר בצומת מרומזר בכביש שבין קבר בנימין לבין מחלף אייל, כשהוא נוהג ברכב הגנוב והוא עוטה כפפות על ידיו.

ב. כעולה מ-ת/3, ניתן להבחין בנקל בסימני פריצה ברכב הגנוב, כאשר הפלסטיק השחור שמתחת להגה שבור ומוטה כלפי מטה וכן, המתנע (סוויץ') שבור אף הוא ומעוקם.

ג. ברכב הגנוב נתפסו הכלים הנזכרים ב-ת/3 ו-ת/4, העונים על הגדרת כלי פריצה.

ד. מהשתלשלות העניינים כפי שהוכחה בפני מדברי עדי התביעה והמזכרים שערכו, הרי שהנאשם נקט פעולות על מנת להקשות על זיהויו. מ-ת/1 עולה כי הנאשם לא החזיק תעודת זהות בעת מעצרו והוא מסר לשוטרי את שם אמו ושם אביו ולא הובררו די הצורך פרטי זהותו המדויקים, לרבות שמו הפרטי. מעדותו של יגאל חסדאי, כמו גם מ-ת/12, עולה כי הנאשם התייצג בפניו בשם מואמן אלעלי, בן 19 שנים. העד חסדאי אינו קשור לחקירת הנאשם, לא נמנה על צוות החקירה האחראי על תיק זה, ולמעשה, ניגש לנאשם באופן תמים, כשהיה בדרכו למשרד בבוקר, ומשהבחין בנאשם מעט עצוב ומלווה על ידי שוטרי מג"ב. העד דובר את השפה הערבית ושוחח עם הנאשם שיחה קצרה בטרם זה הועבר לחקירה. התרשמתי כי העד חסדאי העלה על הכתב את חליפת הדברים שהיתה לו עם הנאשם כהווייתם, ויודגש, אף הנאשם לא הכחיש דברי העד, אלא טען כי "אינו זוכר" (ת/18, עמ' 4). גם לאחר מכן, בפני העד נחמן, הציג עצמו הנאשם כמואמן אלעלי, בן 19 שנים. רק לאחר שהעד נחמן נכנס למערכת הממוחשבת ונוכח לגלות כי מואמן אלעלי הינו בן 17 שנים וכי תאיר אלעלי, המופיע אף הוא במערכת, הינו בן 25 שנים, ולאחר שנשלחה לעד תמונת הנאשם (תאיר אלעלי), נאות הנאשם לספר כי שמו האמיתי הוא תאיר אלעלי. חוסר היכולת לזהות את הנאשם במכשיר המורפוטאץ' והסברו של העד נחמן בענין זה, על רקע עדויות עדי התביעה והשתלשלות העניינים שהביאה לזיהויו הודאי והסופי של הנאשם - מחזקים את המסקנה כי הנאשם התייצג בכזב בפני השוטרים כמואמן אלעלי.

ה. בשים לב למכלול הראיות והנסיבות העומדות כנגד הנאשם - **נהיגתו ברכב שנגנב מספר דקות לפני כן; אופן נהיגתו, כשהוא עוטה כפפה על ידיו; קיומם של סימני פריצה בולטים לעין (פלסטיקים שבורים מתחת להגה ומתנע שבור ומעוקם); כלי פריצה שנתפסו בתוך הרכב** - הרי שגירסתו של הנאשם הינה בלתי הגיונית ובלתי מתקבלת על הדעת, זאת מעבר לעובדה שנמצאו בה סתירות ופירויות למכביר. להלן אעמוד על חלק מהן:

- בעוד שבהודעה ת/15 מסר הנאשם כי לא ראה איך ענאן התניע את הרכב הגנוב, הרי שבהודעה ת/18 אישר כי ראה איך ענאן התניע את הרכב. בעדותו בבית המשפט אמר דבר והיפוכו בענין זה (ראה לעיל).
- בעוד שבהודעה ת/15 טען הנאשם כי ענאן אמר לו שהרכב שלו, הרי שבבית המשפט, לראשונה, סיפר כי ענאן אמר לו שהרכב שייך לאחיו ושאחיו "קצת עייף" וכי צריך לתקן את הרכב.
- בעוד שבהודעה ת/15 טען הנאשם כי אינו יודע למי שייכים כלי הפריצה שנתפסו ברכב, הרי שבהודעה ת/18 השיב כי הכלים שייכים לענאן.
- בעוד שבהודעה ת/18 סיפר הנאשם כי הרעיון להעביר את הרכב מכפר-סבא לטייבה הועלה על ידי ענאן רק כאשר הגיעו לרכב, הרי שבחקירה הראשית סיפר כי הרעיון להעברת הרכב הועלה על ידי ענאן עוד בטייבה; בחקירה הנגדית, שב הנאשם וסתר עצמו כשטען שרק כאשר הגיעו לרכב הועלתה ההצעה על ידי ענאן.
- בעוד שבחקירתו הראשית טען הנאשם כי נכנס לישראל שלא כדין כשבועיים לפני שנעצר, הרי שבהודעתו ת/18 סיפר כי נכנס לישראל כ-3 ימים לפני שנעצר.
- ו. טענת הנאשם לפיה לא הבחין בסימני פריצה ברכב אינה אמינה ומיתממת. עיון בתמונות הרכב (ת/3) לא מותיר מקום לספק שנהג הרכב חייב היה להבחין בשברי הפלסטיק שמתחת להגה ובמתנע השבור שהוזז ממקומו. למעלה מכך, הנאשם עצמו אישר כי מי שגרם לנזק הוא אותו ענאן (ראה מזכרו של יגאל חסדאי, ת/12), דהיינו, אם ידע כי ענאן גרם לנזק, משמע, היה מודע לנזק.
- ז. טענת הנאשם כאילו ענאן נסע ברכב שלפניו בדרך לטייבה אינה אמינה - ראשית, עדי התביעה יעקבי וברנס שחסמו את דרכו של הנאשם עם הניידת כלל לא נשאלו על ידי הסנגור אם הבחינו ברכב נוסף שנסע לפני הנאשם שניות לפני מעצרו; שנית, תגובתו של הנאשם בעת מעצרו, "אין לי מה להגיד" (ת/6), אינה מצביעה על אדם הנוסע לתומו בעקבות אחר. ודוק: משנשאל הנאשם על ידי התובע מדוע לא הסב תשומת לב השוטרים שעצרו אותו לבעל הרכב שנוסע לפניו, השיב בספונטאניות "אמרתי להם זה הוא בעל האוטו" (עמ' 26, ש' 28), אולם, כאמור, מיד לאחר מכן, שינה גירסתו וטען שמיד עם מעצרו שתק (עמ' 26, ש' 30) ואז מצא להוסיף, כמי שמנסה להיחלץ מן המיצר, כי אינו מבין הרבה עברית (עמ' 26, ש' 31).
- ח. טענת הנאשם לפיה הותקף על ידי השוטרים בעת המעצר ולאחר מכן אינה אמינה בעיני. ראשית, השוטרים כלל לא נחקרו על כך על ידי הסנגור בחקירה הנגדית, ועל כן, נותרה טענתו של הנאשם בעלמא; שנית, אם אכן הותקף הנאשם על ידי השוטרים, כטענתו, מדוע לא פנה להגיש תלונה בענין זה במחלקה לחקירות שוטרים - זאת, להזכיר, כאשר הנאשם היה מיוצג על ידי סנגור בהליכי המעצר ויכול היה להגיש את התלונה בנקל, בסיועו.
- ט. גם טענת הנאשם לפיה הוצע לו להסיע את הרכב לטייבה תמורת 500 ₪ הינה בלתי סבירה ובלתי אמינה.

- אם אכן הרכב שייך לאחיו של "ענאן" מדוע לא יסתייע באח להסיע הרכב ותחת זאת יציע סך של 500 ₪ לאדם אחר? מדוע לא יזמין גרר לעזרה ותחת זאת יגרום נזקים מהותיים לפלסטיק שמתחת להגה ולמתג ההתנעה? דומה שהתשובות לכך ברורות, ושוב, נותרנו עם גרסאותיו של הנאשם חסרות ההגיון ורזיונות הסתירות.

וידגש - אף אם היה הנאשם מבסס טענתו בדבר קיומו של אותו "ענאן", הרי שלאור הראיות שנאספו כנגדו כמפורט לעיל, עדיין היה מקום להרשיעו בעבירות כ"מבצע בצוותא".

במצב דברים זה, אינני רואה באי נטילת טביעות אצבע מכלי הפריצה ומפנים הרכב כמחדל חקירה כזה המביא לעיוות דין או לפגיעה בהגנת הנאשם, כטענת הסנגור.

י. שלא כטענת הסנגור, הרי שמהודעת המתלון (ת/9), כמפורט לעיל, עולה במפורש כי כלי הפריצה שנתפסו ברכב אינם כלים השייכים למתלון.

24. לאור האמור לעיל, אני קובע כי הוכח בפני מעבר לספק סביר כי הנאשם התפרץ לרכב וגנב אותו, תוך שהוא מחזיק בכלי פריצה וגורם לרכב נזק.

25. אשר על כן, אני מרשיע אותו בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום, כדלקמן:

א. כניסה לישראל שלא כחוק - בניגוד לסעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952.

ב. נהיגת רכב ללא רשיון נהיגה - בניגוד לסעיף 2 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961.

ג. חוסר פוליסה - בניגוד לסעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל-1970.

ד. פריצה לרכב בכוונה לגנוב - בניגוד לסעיף 413ו. סיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

ה. גניבת רכב - בניגוד לסעיף 413ב. לחוק העונשין.

ו. היזק לרכוש במזיד - בניגוד לסעיף 452 לחוק העונשין.

ז. החזקת כלי פריצה - בניגוד לסעיף 413ז. לחוק העונשין.

ניתנה היום, י"ט אייר תשע"ד, 19 מאי 2014, במעמד הצדדים.

